

[Dohrmann]

1982 om udlændingelovgivningen, hvor kommissionen anfører: »Nævnets afgørelse træffes ved stemmeflerhed, og afgørelserne er endelige. Heri ligger, at de ikke kan påklages til justitsministeren, jfr. herved § 43, stk. 2. Justitsministeren kan således ikke meddele en udlænding opholdstilladelse som konventionsflygtning, når nævnet har stadfæstet et afslag på en sådan ansøgning.«

Udlændingeloven har i overensstemmelse med grundlovens § 22 fået lovkraft, og ministeren kan ikke tilsidesætte loven, blot fordi et flertal i retsudvalget giver ministeren et pålæg om at overtræde loven. Justitsministeren har i henhold til grundlovens § 14 underskrevet udlændingeloven og er ansvarlig for beslutningen.

Ministerens tilsidesættelse af loven kan betyde, at sagsbehandlingen i flygtningesnævnet går i stå, forårsaget af de retsløse tilstande i form af underkendelser af nævnets afgørelser.

Fra visse sider i folketinget har man peget på en omgåelsesmulighed i lovens § 9, stk. 2, pkt. 3: »Hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor«. Paragraffen omhandler ikke asylsager, men højskoleophold, udveksling af skoleelever, præster og missionærer o. lign.

Man får det indtryk, at ministeren lader sig piske rundt af et flertal i folketinget.

Svar (11/3 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Når en udlænding får afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, fastsættes der en frist for udrejse.

Denne udrejsefrist fastsættes af direktoratet for udlændinge i henhold til udlændingelovens § 30, jfr. § 46. Direktoratets afgørelse om længden af udrejsefristen kan påklages til justitsministeren, og en udsættelse af udrejsefristen er således ikke en desavouering af flygtningesnævnets afgørelse.

De to iranske asylansøgere's udrejsefrist blev første gang udsat på baggrund af folketingets ombudsmands henstilling til flygtningesnævnet om genoptagelse af sagerne og anden gang på baggrund af, at det blev bebudet, at der ville blive fremsat et forslag i folketinget på baggrund af sagen.

Spm. nr. S 827

Til *forsvarsministeren* (1/3 85) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvorfor ønsker ministeren ikke at drage konsekvenser af den analyse, som foreligger om forsvarrets produktivitet, og kan den rapport, som analysen forekommer i, tilstilles medlemmerne af forsvarsudvalget?«

Begrundelse

Ifølge forlydender i dagspressen kan der spares mellem 1,5 og 2,5 mia kr. på forsvarrets budget, uden at det går ud over det militære beredskab eller personaleuddannelsen.

Der henvises til en nylig udarbejdet rapport, hvis indhold er ukendt for blandt andre medlemmerne af folketingets forsvarsudvalg.

Svar (7/3 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Det stillede spørgsmål refererer formentlig til en artikel i dagbladet Politiken fra den 1. marts 1985. Der er heri omtalt en fortrolig rapport, som i øjeblikket skulle cirkulere i centraladministrationen, og hvoraf det skulle fremgå, at forsvarret kan spare 1,5 til 2,5 mill. kr., uden at det går ud over det militære beredskab eller uddannelsen af personalet.

Efter det for forsvarsministeriet foreliggende er rapporten ikke kendt inden for de områder af centraladministrationen, der har til opgave at beskæftige sig med økonomiske anliggender af nævnte karakter, herunder forsvarsdepartementet, budgetdepartementet, administrationsdepartementet samt rigsrevisionen. Der foreligger som følge heraf ikke mulighed for at drage konsekvenser af den analyse, der ifølge artiklen er indeholdt i rapporten.

Spm. nr. S 828

Til *miljøministeren* (1/3 85) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren redegøre for, om der har været tale om ilandføring af sennepsgasbomber og i bekræftende fald hvor mange samt arten (ren gasmasse eller rester af bomber) i den periode, hvor søværnet har foretaget de fem nøddumpingner ved Balka Strand?«

Begrundelse